

SENTÈNCIA 00-01 DE 14 DE GENER DE 2000

**REGLAMENT LABORAL. Excés d'hores extraordinàries,
definició dels "càrrecs de confiança de les empreses"**

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Societat C., SA. va interposar recurs contra el decret de data 14 de gener de 1998 confirmatori de la resolució del mateix Govern de data 22 d'octubre de 1997, per la que s'imposaven diverses sancions per la vulneració de varies disposicions de la legislació laboral.

2.- En la sentència de 30 de juny de 1998, el Tribunal de Batlles ha desestimat en tots els seus termes la demanda formulada per la societat C., SA.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 17 de setembre de 1999, la societat C., SA. manifesta principalment:

- que la reglamentació sobre les hores suplementàries no són aplicables a les caixeres ja que exerceixen "càrrecs de confiança", en el sentit de l'article 15 del Reglament Laboral;

- que els àpats no són pagaments en espècie, sinó simples liberalitats i les cotitzacions socials no són per tant exigibles;

- que el no pagament integral dels salaris es motivat pel fet que els assalariats havien percebut avançaments i no es tracta de sancions.

La societat ha confirmat els seus arguments en les seves conclusions de data 2 de novembre de 1999 i afegeix que l'aplicació de la multa per reincidència marca una animositat per part de la inspecció del Treball respecte a la societat C., SA.

4.- En la seva contesta de data 12 d'octubre de 1999, el Govern manifesta principalment:

- que les caixeres no es poden considerar com exercents de funcions de "confiança" en el sentit del Reglament Laboral;

- que els àpats que prenen les caixeres han de considerar-se com avantatges en espècie subjectes a cotitzacions socials;

- pel que fa referència al no pagament integral dels salaris la societat C., SA. no aporta la prova de pagament d'avançaments anteriors.

El Govern ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 2 de novembre de 1999.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Referent a les sancions relatives a les hores extraordinàries, és indiscutible que el treball efectuat per les caixeres no es pot assimilar als "càrrecs de confiança de les empreses". Aquestes funcions consisteixen clarament en funcions de direcció, com d'altra banda es menciona en l'article 15 del Reglament Laboral.

La infracció als articles 19 i següents del reglament laboral s'han comès i per tant la sanció imposada està justificada.

Tercer.- Referent als pagaments en espècie:

L'àpat no es pot considerar com una liberalitat oferta als assalariats. En efecte, els assalariats prenent els seus àpats en els seus llocs de treball i aquesta circumstància demostra que aquestes avantatges s'escauen en el quadre de relacions laborals que existeixen entre el patró i els assalariats. En conseqüència aquests àpats han de considerar-se com contrapartides acordades als assalariats en raó dels serveis que donen al seu patró. Aquestes avantatges han de considerar-se com suplements de salaris en el marc de l'article 7 del Reglament laboral i per tant estan sotmesos a les cotitzacions socials, en aplicació de l'article 12 del mateix Reglament laboral.

Les sancions aplicades al cas són per tant justificades.

Quart.- Referent al no pagament integral dels salaris:

La societat C. SA. es limita a afirmar que havia pagat avançaments als seus empleats, però no aporta cap element de prova que recolzi les seves afirmacions. Ara bé, segons un principi constant del procediment davant les

jurisdiccions administratives, correspon a la part que afirma un fet d'aportar elements que provin l'existència d'aquest.

La societat C. SA. no ha respectat les disposicions de l'article 7, paràgraf 2 del Reglament laboral que disposa que "el patró està obligat a pagar puntualment el salari". Per tant, la sanció imposada per aquesta causa està justificada.

Cinquè.- L'administració ha aplicat correctament les disposicions de l'article 56 del Reglament laboral relatives a la reincidència.

La societat C. SA. no aporta cap element de prova que demostrï que l'Inspector del treball ha donat prova d'una animositat particular respecte de l'agent.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la societat C. SA.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declara que el Decret del Govern núm. 7/GJ/98 de data 14 de gener de 1998, confirmatori de la resolució del mateix Govern de data 22 d'octubre de 1997, es ajustat a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.